

boligselskaber. Hertil kommer, at specifik oplysning om de enkelte ledende medarbejders lønforhold ikke i sig selv nødvendigvis siger så meget. I ét selskab vil der således kunne være ansat få højt lønede medarbejdere i ledelsen, mens et andet selskab måske i højere grad løser opgaven ved køb af fremmede tjenesteydelser eller ved ansættelse af flere lavere lønede medarbejdere. Ligeledes vil der naturligvis være forskel på lønniveauet i store og små selskaber og i selskaber med stor byggeaktivitet i forhold til selskaber uden byggeaktivitet. Det bemærkes i den forbindelse, at det kommunale tilsyn til enhver tid kan indhente specifikke oplysninger hos et boligselskab om hver enkelt ledende medarbejders lønforhold.

Med hensyn til det foreslåede loft over lønninger m.v. til administration og bestyrelse og kontrol med frynsegoder skal jeg gøre opmærksom på, at der allerede efter de gældende regler er fastsat et loft over det samlede årlige vederlag til bestyrelsen, og dette loft kan kun i et vist omfang overskrides og da kun med kommunalbestyrelsens godkendelse og kun, når ganske særlige grunde foreligger.

Med den ovenfor nævnte nye bekendtgørelse om almenlyst boligvirksomhed er der indført et princip om kosttætte budgettering af administrationsbidragene. Der er samtidig fastsat relativt snævre rammer for konteringen af administrationsudgifterne. Herved sikres, at beboerne nu i langt højere grad kan se, hvad de betaler for, ligesom der er skabt mulighed for at sammenligne udgiftsniveauerne i forskellige selskaber. Det er min opfattelse, at denne øgede gennemskuelighed og sammenlignelighed vil kunne bidrage til at øge konkurrencen mellem selskaberne om at yde den bedst mulige service til den billigste pris.

Derudover mener jeg ikke, at det vil være muligt at lægge administrationsudgifterne i helt faste rammer. Udgifterne er jo afhængige af en række forhold, der er forskellige fra boligselskab til boligselskab, f.eks. hvilket serviceniveau beboerne ønsker, eller om der i et boligselskab er mange samspilramte afdelinger med byggeskadesager og store fraflytningsprocenter. Men det skal fremhæves, at administrationsudgifterne altid skal søges holdt nede på det lavest mulige niveau, og hvis kommunalbestyrelsen finder, at de er for høje, vil den jo som tilsynsmyndighed kunne forlange dem nedsat.

I beslutningsforslaget anføres det, at Boligministeriet skal have mulighed for selvstændigt at

skride ind over for selskaberne og for at udstede påbud om, at et almennyttigt boligselskab skal skifte revisor. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at disse muligheder allerede eksisterer efter boligbyggeriloven. Jeg mener imidlertid, at man skal være varsom med at benytte dem bortset fra i helt ekstraordinære tilfælde. Det er og bliver den enkelte kommunalbestyrelse, som har tilsyn med de almennyttige boligselskaber i kommunen, og hvis boligministeren uden om kommunalbestyrelsen tiltager sig dette tilsyn, vil det både bevirke en forplumring af ansvaret og være i strid med samtlige de igangværende decentraliseringsbestræbelser.

Derimod er jeg enig i, at boligministeren som led i sit overordnede tilsyn skal støtte de kommunale tilsynsmyndigheder så meget som muligt. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at mange vejledninger i de sidste par år er ajourført, og at Boligministeriet er Kommunernes Landsforening behjælpelig med udbredelse af viden om reglerne for bl.a. derigennem at styrke det kommunale tilsyn.

Forslaget til folketingsbeslutning indeholder forslag om, at placeringsreglerne for selskabs- og afdelingskapitalen strammes, så der sikres en stort set risikofri placering og en solid likviditet. Jeg er naturligvis enig i, at det er meget vigtigt, at lejernes penge ikke udsættes for nogen form for risiko, og i den forbindelse vil jeg da godt gøre opmærksom på, at i den nye bekendtgørelse om almenlyst boligvirksomhed, som jeg omtalte før, er der netop sket den stramning, som beslutningsforslaget efterlyser. Herefter skal likvide såvel selskabs- som afdelingsmidler i det omfang, de ikke indgår i kassebeholdningen, nemlig anbringes som indlån i danske kroner i pengeinstitutter i en EU-medlemsstat eller i danske realkredit- eller statsobligationer noteret på en fondsbørs i en EU-medlemsstat. Selv om det således er lovligt at placere midlerne i obligationer, fratager det naturligvis ikke selskabernes ledelse forpligtelsen til at sørge for en forsvarlig portefølje og sikre en rimelig likviditet, der ikke er afhængig af kursforhold.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget er det foreslået, at revisionen i de enkelte boligselskaber udskiftes jævnlige. Selv om jeg godt kan se, at der er fordele forbundet med forslaget, finder jeg altså også, at der er u hensigtsmæssigheder forbundet dermed. Det, jeg tænker på, er, at en sådan udskiftning af revisionen jo nok ville virke omkostningsfordyrende for boligselskaberne og dermed for lejerne og også for stats-